

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **J. C.**, zastúpeného JUDr. R. L., advokátkou v R., proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, Špitálska 8, Bratislava, pracovisko Košice, Zádielska 2, Košice, o **preskúmanie rozhodnutia žalovaného** č. 2007/02822 zo dňa 22. novembra 2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/135/2007-25 z 3. septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 3. septembra 2008, č.k. 7S/135/2007-25, **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 54,64 € k rukám právnej zástupkyne JUDr. R. L..

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie odporcu ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (označené vo výroku) z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a/, že správne orgány nesprávne právne posúdili žiadosť žalobcu o priznanie príspevku na bývanie podľa § 13 zák.č. 599/2003 Z.z. keď tento priznali až od právoplatnosti osvedčenia o dedičstve. Podľa názoru krajského súdu v danom prípade absentovalo právne posúdenie veci podľa §§ 460-462 Občianskeho zákonníka, t.j. že k nadobudnutiu vlastníctva

rodinného domu žalobcovi došlo už smrťou poručiteľa a osvedčenie o dedičstve má len deklaratívnu povahu.

Žalovaný v odvolaní proti rozsudku krajského súdu poukázal na to, že žalobca nepreukázal vlastníctvo domu až do 21. augusta 2007 výpisom z listu vlastníctva, preto príspevok na bývanie nebolo možné započítať do sumy nárokov na určenie výšky dávky a príspevkov o hmotnej núdzi od 1. septembra 2005 do 31. júla 2007. Žalovaný odvolací návrh (petit) neuviedol.

Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu poukázal na to, že krajský súd sa už vo svojom rozsudku vysporiadal s dôvodmi žalovaného uvedenými v odvolaní a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Žiadal prvostupňový rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatoval, že skutkový stav nebol v konaní medzi účastníkmi sporný. Dôvody odvolania žalovaného sa zhodujú s doteraz uvedenými dôvodmi žalovaného, s ktorými sa však odvolací súd nestotožňuje. Ku dňu vydania rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu žalobca preukázal nadobudnutie vlastníctva k domovej nehnuteľnosti dedením po svojej matke, pričom dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa. Žalobca riadne podal žiadosť o predmetný príspevok, v správnom konaní od prvotnej žiadosti podanej po smrti poručiťky preukazoval úhradu nákladov spojených s vlastníctvom nehnuteľnosti, žalovaný v starších rozhodnutiach o tejto časti žiadosti o dávky v hmotnej núdzi nerozhodol (nezamietol žiadosť o príspevok na bývanie) a o tejto dávke rozhodol až 27. augusta 2007 s priznaním od 1. augusta 2007 bez uvedenia náležitých dôvodov vo vzťahu k dátumu priznania dávky. Žalovaný druhostupňový správny orgán sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s dôvodmi odvolania žalobcu proti rozhodnutiu z 27. augusta 2007, nerozhodol o žiadosti žalobcu, ktorý trval na priznaní príspevku na bývanie od 6. septembra 2005 (smrť poručiťky) s tým, že až 14. augusta 2007 preukázal vlastníctvo k domu, pričom sa však nevysporiadal s právnou skutočnosťou nadobudnutia vlastníctva smrťou poručiteľa. Dôvodne preto krajský súd rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Odvolací súd nad rámec dôvodov krajského súdu,

s ktorými sa stotožňuje, poukazuje na ustanovenie § 25 ods. 3 zák.č. 599/2003 Z.z., podľa ktorého konanie sa začína podaním písomnej žiadosti. O žiadosti žalobcu týkajúcej sa príspevku na bývanie bolo rozhodnuté až preskúmanými rozhodnutiami. Žalovaný vo svojom rozhodnutí poukazuje na ustanovenie § 26 ods. 2 zákona, zrejme majúc na myslí, že došlo k zmene skutočností rozhodujúcich pre vznik nároku. Odvolací súd však poukazuje na to, že žalovaný mal nárok žalobcu posúdiť aj v súvislosti s § 26 ods. 5 a 6 zákona, keďže je nepochybné, že správny orgán najneskôr po predložení listu vlastníctva zistil, že žalobca smrťou poručiťky vlastníctvo nadobudol, splňa teda zákonné podmienky § 13 ods. 3 zákona, že je vlastníkom rodinného domu od smrti matky. Preto o obsahu žiadosti na príspevok na bývanie mal rozhodnúť k uvedenému dňu.

Podľa § 250k ods. 1 žalobcovi patrí náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právneho zastúpenia v sume 1456 Sk plus 190 Sk paušálna náhrada, spolu 1646 Sk, t.j. 54,64 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová